

Nr 175.

Av herr **Nilsson, Johan**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till förordning angående beskattning av vissa sockerlösningar m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition till innevarande års Riksdag angående förändring av tullsatserna å socker och sirap föreslogs nedsättning av tullen å denna senare vara från 10 till 5 öre per kilogram, vilket även blev Riksdagens beslut. I den för tullsänkningen framlagda motiveringen framhålles visserligen, att sirapen förekommer i flera kvalitéter av sinsemellan avsevärt olika värde och pris; då emellertid å andra sidan erinras därom, »att något särskilt tullskydd ej synes vara av nöden för denna inom landet bedrivna tillverkning, enär det skydd, som genom sockerlagstiftningen givits den för sirapens framställande erforderliga råvaran, torde utgöra ett även för sirapsproduktionen fullt tillräckligt skydd», så framgår härav, att sänkningen av tullsatsen å denna vara var grundad på den förutsättningen, att den i marknaden förekommande sirapen så gott som uteslutande göres av den vid sockrets raffinering uppkommande *avfallsprodukten sirap*.

Av den utredning, som av generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen jämte särskilt tillkallade sakkunniga verkstälts i och för ordnande av de avgifter, som åligga sirap och sirapsblandningar vid införsel från utlandet, framgår emellertid, att den numera i marknaden förekommande ljusa s. k. sirapen till allra största delen utgöres av inverterat socker av hög renhet. I själva verket tillverkas denna sirap såväl hos oss som i England, från vilket senare land största delen därav importeras, till stor del av socker, antingen av råsocker som undergått en viss grad av raffinering eller också av lägre kvalitéter av raffinadsocker, som underkastats inversion. Av de sakkunniga framhålles också, rörande dessa produkter, att »de till avsevärd del och i de flesta fall i över-

välgående mängd utgöras av raffinerat socker, eller socker, ljusare än nr 18 av den i världshandeln gällande holländska standard».

Det är på denna grund påtagligt — och detta framhålles även av de sakkunniga — att den tullsats, som bör tillkomma denna s. k. ljusa sirap, bör vara högre än den för avfallsprodukten sirap fastställda. På angivna grunder har även av de sakkunniga föreslagits en tullsats av 8 öre å dylik s. k. ljus sirap.

Redan i Kungl. Maj:ts proposition nr 35 till innevarande års Riksdag framhölls önskvärdheten av att gradera tullen å sirap med hänsyn till de olika sirapskvalitéernas olika värde. En dylik anordning ansågs emellertid bereda svårigheter av tullteknisk art, varför förslag i denna riktning ej framlades. Beträffande denna fråga bör emellertid framhållas, att enligt de sakkunnigas utlåtande — från vilket representanten för generaltullstyrelsen ej anmält avvikande mening — intet hinder föreligger att vid tullbehandling av sirap införa en färggräns, och en sådan bestämmelse föreslås även i de sakkunnigas utlåtande.

Förbrukningen av dylik, av socker i övervägande mängd beredd s. k. ljus sirap är för våra förhållanden högst betydlig. Begagnar man sig av den av reservanten bland de sakkunniga angivna siffran 10,000,000 kilogram, vartill kommer den inom landet tillverkade kvantiteten omkring 1,700,000 kilogram, erhålles en totalförbrukning inom landet av 11,700,000 kilogram sirap av ljus färg. Beräknar man att 100 kilogram av denna sirap motsvara 80 kilogram råsocker samt att råsockerutbytet per hektar uppgår till 4,156 kilogram (medeltalet för åren 1904—1910), motsvarar denna sirapsmängd en betareal av 2,200 hektar.

Tillverkningen av ljus sirap inom landet, inom vilken tillverkning socker i betydande mängd kommer till användning, har, såsom av de sakkunnigas utredning framgår, under året 1911—1912 väsentligt ökats. Den inhemska produkten har även under de senare åren betydligt förbättrats och motsvarar numera, sedan fabrikationen kommit över experimentstadiet, ganska högt ställda anspråk.

På grund av renheten hos det för denna produkt använda råmaterialet måste en sänkning av tullen å densamma till samma belopp som för den verkliga avfallsprodukten sirap tvivelsutan medföra nedläggande av fabrikationen av ljus sirap och för framtiden omöjliggöra, att den inom landet befintliga, högst betydande förbrukningen härav kommer den inhemska betodlingen till godo.

Då nu i Kungl. Maj:ts proposition nr 297 till innevarande års Riksdag åtgärder föreslås för reglering av tullsatsen å lösningar å

flytande inverterad raffinad, synes även i samband härmed reglering böra ske av tullen å sådana sockerlösningar, vilka förekomma i marknaden under namn av sirap och vilka till sammansättning och egenskaper stå de rena invertsockerlösningarna mycket nära.

Genom åsättande å desamma av en tullsats av 8 öre per kilogram skulle, såsom av sakkunnigemajoriteten framhållits, dessa lösningar erhålla en vida riktigare tullbehandling, än om de hänföras till sirap och melass. Genom införande av denna tullsats synas även goda utsikter förefinnas att inom landet framställa s. k. ljus sirap. Härigenom skulle i någon mån ersättning kunna beredas den inhemska betodlingen för den under de senare åren väsentligt minskade betarealen ävensom för de minskade intäkter, som förorsakats av den från och med 1 januari 1914 inträdande tullsänkningen å socker.

Även för den inhemska potatisodlingen och stärkelseindustrien skulle en inhemsk sirapsfabrikation vara av den allra största betydelse på grund av den numera brukliga inblandningen av glykos i sirap. Härigenom skulle nämligen en väsentligt ökad avsättning av glykos kunna åstadkommas, vilket med nuvarande överproduktion inom stärkelseindustrien är i hög grad av behovet påkallat.

Dessa nu i marknaden under namn av sirap gående sockerlösningar innefattas i den av de sakkunniga föreslagna anm. 2 under rubriken 161 i nu gällande tulltaxa, sådan denna kommer att lyda från den 1 januari 1914. Då i Kungl. Maj:ts proposition nr 297 framhålles, att ytterligare utredning rörande halten av dextros + dextrin i sirap är att vänta och förslag härom framlägges till nästkommande Riksdag, torde bestämmelserna härom i denna anm. kunna utgå.

Med anledning av vad som sålunda blivit här ovan anført tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen måtte besluta följande ändringar i lydelsen av anm. 1 under rubriken 160, socker, ävensom av anm. under rubriken 161, sirap och melass, i gällande tulltaxa:

160. — — — — —

Anm. 1. Sockerlösningar, vilka i torrsubstansen hålla mindre än 70 procent direkt polariserat socker, ej till honung hänförliga, färglösa eller med en askhalt, ej överstigande 1.3 procent av torrsubstansens vikt, hänföras till raffinerat socker. Övriga sockerlösningar, vilka i torrsubstansen hålla mindre än 70 procent

polariserat socker, hänföras allt efter sin beskaffenhet till socker, oraffinerat, till färgen mörkare än nr 18 av den i världshandeln gällande holländska standard, till sirap eller honung.

161. — — — — —

Ann. 1. Sockerlösningar och sirap, vilka i torrsubstansen hålla mindre än 70 procent polariserat socker, ej till honung hänförliga, icke färglösa, med en askhalt överstigande 1.3 procent av torrsubstansens vikt, draga, därest de till färgen äro ljusare än genom särskilda bestämmelser fastställt normalprov, vilket genom generaltullstyrelsens försorg hålles tullförvaltningarna tillhanda, den för socker, oraffinerat, till färgen mörkare än nr 18 av den i världshandeln gällande holländska standard stadgade tullsats.

Ann. 2. Till ledning vid tullbehandlingen skall avlämnas en av tillverkaren på tro och heder avgiven försäkran, att sirapens askhalt överstiger 1.3 procent av torrsubstansens vikt samt att den genom direkt polarisation bestämda sockerhalten i torrsubstansen ej överstiger 70 procent.

Företes ej dylik försäkran, drabbe kostnaden för behöfvig undersökning importören.

Stockholm den 8 maj 1913.

Joh. Nilsson.